

Nět pſchidu někotare rědne tſchojenia
wot togo kněſa **Jesuša Christuša** a tych Žydow,
kotrež wot tych evangelistow nejſu ho-
pičane, glich pač hužytne ſu k laſowanju.

**1. Jaden liſt Lentuluša, ſaſtojnika we
Jeruſaleme, na kejzora Tiberiuša, wot
Christuškoweje woſkobý a joga nagleda.**

Lentulus, Romſki ſaſtojnik we Žydojskej poda-
rijo kejzoroju Tiberiušoju gluku a ſtowe!

We nětejſchnych dňach jo ſe ſjawí, a jo hyschczi
tudh, zlowek weliteje možh a dobreg pozynka ſ měnom
Jesuš Christus, wot nog grone te tataňe, až jo prophet
teje wěrnoſczi, joga huſniki pač žeju: Won jo Božy
ſyn. Tenžamž Christus hubužijo tych humarkych a
hugoj ſchykne ſlaboſczi a choroſczi. Won jo zlowek
ſrédneje dloni a ma ſubožne, rědnutſchke hoblizo; chtož
jog wiži, mužy joga lubo měſch, a joga zefcžiſch, kaž
huſoku parſchonu. Ta barwa joga kožow jo, kaž ta
barwa jadnog dere hufdratęg lěſhczinoweg wořeſchka,
woni ſu ſwercha gładke až po tej huſchyi nižej ſu ku-
žerkate, tak dožegaju až po rameni. Won roſdželijo
bebe je ſréža na głowę, ſa nałogom tych Nazarénarow.

Won ma gładke, rědne zoło, a hoblizo mimo
huſchpjonka, zoſchku zerenkowate, tak až jomu welgi